

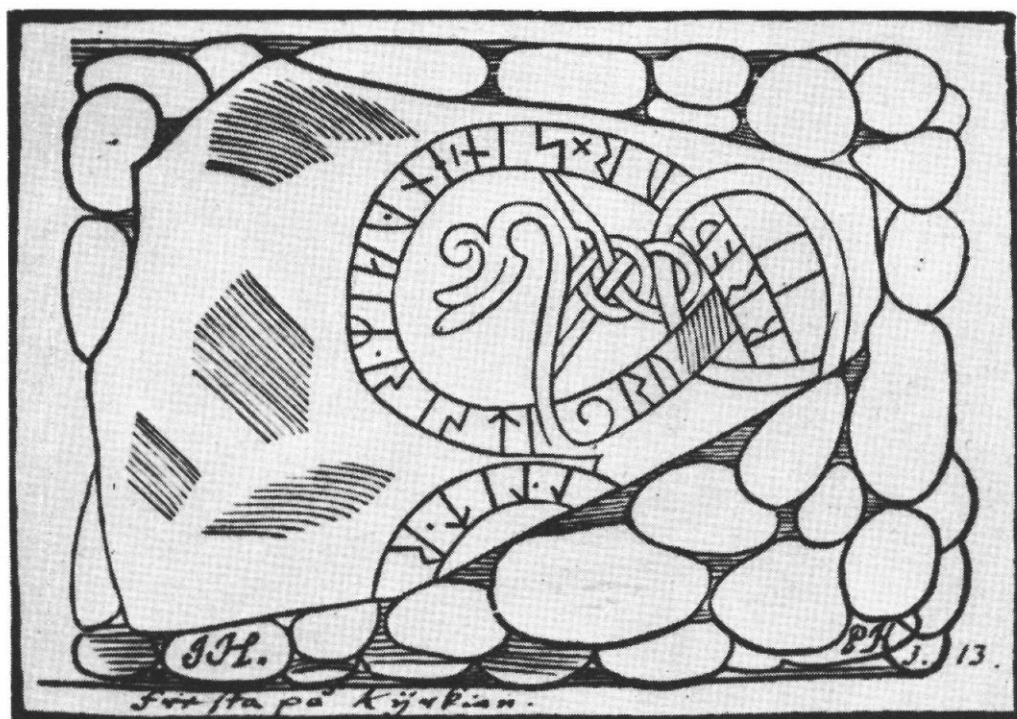

Fig. 266. U 262. Fresta kyrka. Efter B 89.

Aschaneus har om inskriften följande uppgifter (F b 5): (s. 63) »På Norrewäggen, litett frå Norrehörnet, å Fredstadh Kyrkiowägg, på en sönderslagen grå sten; och förder af sitt förra Rum. (s. 64) Samma kyrkiowägg på Norresidon; millan Norrehörnet och Sacrarium. Dänne är en grå sten, och förder af sitt rätte grafställe. Forma lapidis fracti, muro et parieti positi.» Bureus (F a 6): »Uti Frestadhz kyrkewägg»; Aschaneus: »På Norrwäggen»; Rhezelius: »På Norrsijdan». Peringskiöld: »På Kyrkian».

Storlek ungefär $1,60 \times 1,15$ m. Fragmentet utgör den v. nedre delen av en runsten. Ristningen har troligen i huvudsak innehållit ett av Öpirs vanligaste mönster: en ormslinga lagd i tre ringar.

Inskrift (enligt B 89):

... I · lit · r ... broþur × sin · en ybir · risti ru
 5 10 15 20 25

... let r[æisa] ... broður sinn. En Öpir risti ru[nar].

»... lät resa ... sin broder. Och Öpir ristade runorna.»

Till läsningen: Aschaneus (F b 5): 17 y, 19 y, 20 r, 26—27 runar; (F a 6): 1 I saknas, 6—11 bruþr, 15 a, 19—20 ir, 26—27 runr. Bureus (F a 6): 1 I saknas, 5 ris, 15—27 iurir raisti runa · pisa. Rhezelius: 1—5 saknas, 15—27 in ybir · risti × ru. — Huruvida runorna runar (Aschaneus) eller runa · pisa (Bureus) verkligen ha funnits vid inskriftens slut, är mycket tvivelaktigt. Möjligen ha de blott blivit supplerade av de båda fornforskarna. Jfr U 142 ybir risti, där Aschaneus har tillagt: runr, och på andra ristningar av Öpir: U 122 ybir risi ru, U 181 ubir · risti · run, D 1: 32 Sjusta, Skoklosters sn ubir · risti · ru.

263. Fresta kyrka.

Litteratur: L 407. J. Bureus, F a 6 s. 99 (Aschaneus), F a 5 n:r 105, F a 1 s. 26; UFT h. 4 (1875), s. 22.

Runstenen fanns enligt Aschaneus (F a 6) »i Frestadh kyrkemur å Norre gavlen»; Bureus (F a 5): »Nordan til». Troligen menar Aschaneus med »Norre gavlen», här liksom i fråga om

U 258, kyrkans västgavel (åt norr till). Senare uppgifter saknas. Stenen är helt dold under rappningen.

Någon avbildning finnes icke.

Inskrift (enligt Aschaneus):

... **litu · raisa · stain at frustain sun sin · ka** ...

5 10 15 20 25 30

... *letu ræisa stæin at Frøystæin, sun sinn* ...

»... läto resa stenen efter Frösten, sin son ...»

Till läsningen: Bureus (F a 5) har 5—9 **rasa**, 32 **a**. — Liljegren återger f. ö. läsningen i F a 5, men ändrar 31—32 **ka** till **ku**.

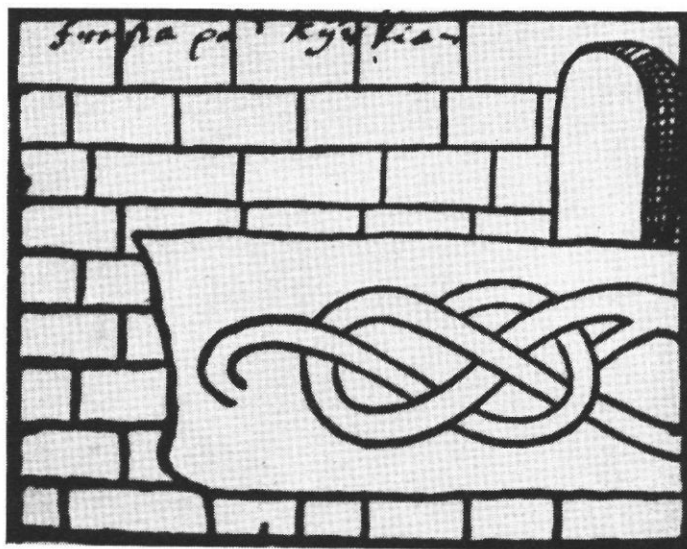

Fig. 267. U 264. Fresta kyrka. Efter B 79.

264. Fresta kyrka.

Litteratur: B 79, L 406. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 190; UFT 4 (1875), s. 22.

Avbildning: Träsnitt, osignerat (i Peringskiölds Monumenta och B 79).

Fragment av en sten med en slinga, men utan runor. Enligt Peringskiöld: »på Kyrkian». Närmare uppgifter om platsen finnas icke, och ristningen har icke varit känd sedan 1600-talet. Avbildningen ger vid handen, att stenen ligger i en tegelmur omedelbart under ett fönster, sannolikt invändigt i kyrkan.

Ungefärlig storlek: 0,80 × 0,40 m.

265. Ekeby, Fresta sn.

Pl. 163, 164.

Litteratur: Handlingar i ATA 1917, 1921.

Äldre avbildning: T. J. Arne foto 1921 (ATA).

Ristningen befinner sig på ett berg i skogsbrynet o. 250 m. SÖ om Ekeby gård, o. 100 m. ÖSÖ om torpet Lugnet och 2 m. S om den stig, som går från Lugnet till ägorna i östsydöstlig riktning. Ristningen vetter mot N.

Ristningen har blivit upptäckt omkring 1917 av en arbetare vid gården och undersöktes av antikvarien Arne 1921.